

tat, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem fra Møen (Jessen), der nu havde Ordet, havde ganske Ret i at gøre stærk Indsigelse mod Bestemmelserne i § 3. Han maa i alt Fald tænke paa det, som ogsaa staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at i Tilfælde af, at de Folk, der er nævnte i § 3, ikke faar Lejlighed til ved Opnaelsen af 26 Aars Lægdsrullealder at fremstille sig for Sessionen eller for en lignende Institution, der træder i Stedet for Sessionen, og ikke bliver indkaldt til Tjeneste i Søværnet, er der andre, der skal møde i deres Sted og faar den Byrde paa sig. Og jeg synes dog, det rimeligste er, at de, der efter den almindelige Lovgivning har Pligten til at bære Byrden, kommer til at bære den, naar ikke nogen større Ulejlighed er forbundet dermed, i Stedet for at andre, som egentlig ikke har Pligten til at bære den Byrde, faar den. Det var en ganske anden Sag, dersom man kunde sige som saa: Vi tager ingen af dem, vi lader dem sejle, hvorhen de sejle vil, hvad enten de kommer her i 32 eller 26 Aars Alderen; vi paalægger dem ingen Pligt til at fremstille sig noget Sted for at blive bedømt som tjenstdygtige eller ikke tjenstdygtige, og vi skal ikke tage andre i Stedet til at udfylde den Plads, de slipper for at udfylde. Saa kunde jeg være enig med det ærede Medlem fra Møen (Jessen) i, at det var et absolut Fremskridt ogsaa at stryge dem, der efter Bestemmelserne i § 3 bliver tilpligtet at fremstille sig til Bedømmelse. Men naar Forholdet ikke er saaledes, synes jeg, at Lovforslaget i sig selv indeholder et Fremskridt, hvad hele Stoppevæsenet angaar, og at man neppe kan komme Sagen nærmere. Det vilde være i for høj Grad, forekommer det mig, for Smed at rette Bager, hvis man ganske vilde fritage disse med 26 Aars Lægdsrullealderen, naar de er komne hjem; det vilde betyde, at man lagde Byrden over paa andre, der ellers ikke vilde faa den. Det er jo muligt, at der kan findes en anden Maade at ordne Sagen paa, selv om jeg ikke i Øjeblikket kan se den, og jeg vil ikke modsætte mig, at Sagen kommer i et Udvalg, dersom man i øvrigt finder, at der ved en Udvalgsbehandling kan opnaas noget i saa Henseende. I øvrigt anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse.

J. C. Christensen: Vi fra vor Side har ikke noget imod, at man vil forhandle nærmere om dette Lovforslag, even-

tuelt ogsaa i Udvalg. Men jeg skal i øvrigt erklære paa mit Partis Vegne, at vi kan tiltræde Lovforslaget, som det foreligger.

Jessen: Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), at jeg selvfølgelig ikke har været blind for, at andre vil komme til at bære den Værnepligtsbyrde, som de her omtalte værnepligtige slipper for; men det er Folk, som er her i Landet, og som ikke har den Stilling at skulle fare udenfor Landets Grænser saaledes som de, der slipper fri. Jeg nævnedes udtrykkeligt, at man af dem, der i øvrigt i Medhold af Værnepligtsloven rejser til Udlandet, og som ikke hører til de søfarendes Kreds, ikke kræver, naar de kommer hjem udenfor Sessionstiden paa et kortvarigt Ophold, at de skal tages til Soldater. Der bliver altsaa ogsaa i og for sig andre, der kommer til at bære deres Værnepligtsbyrde. Derfor mener jeg, vi skylder dem, der opholder sig i og farer paa Udlandet, det Hensyn, at vi eventuelt lader dem slippe, selv om andre kommer til at gøre Arbejdet for dem, idet det nemlig vil være mere byrdefuldt for de først nævnte, og jeg er vedblivende af den Mening, at man ikke bør vedtage § 3, da jeg synes, at Stoppesystemet derved bliver indført igen i højere Grad, end det er nødvendigt. Jeg mener nemlig, at §§ 1 og 2 fyldestgør Lovforslagets Formaal, og vi søgte jo netop ved den sidste Revision af Værnepligtsloven at afskaffe Stoppesystemet i saa stort Omfang som muligt.

Forsvarsministeren (P. Munch): Da Justitsministeren ikke har kunnet være til Stede i Dag, skal jeg paa hans Vegne blot udtale nogle faa Ord om det foreliggende Lovforslag. At det er blevet fremsat, skyldes den Omstændighed, at det ellers vilde have været nødvendigt at anvende Stopning allerede nu, idet Bestemmelserne i den nuværende Lov er glippet. Hvad angaar selve Lovforslagets Indhold, skal jeg henholde mig til de Bemærkninger, det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) gjorde. Det forekommer mig, at der ikke kan siges at være mere Vanskelighed for søfarende ved at opfylde deres Værnepligts-Forpligtelser, end der kan være for andre Mennesker, og jeg tror, at det Hensyn, som det ærede Medlem fra Middelfart gjorde gældende, er tilstrækkelig Begrundelse for Bestemmelsen i § 3.